

WEENEN, den 30. Mei.

De Oostenrijksche *Beobachter* behest de volgende berigten uit Konstantinopel van den 10. Mei.

De laatste veertien dagen is de vrees voor eenen ophanden zijnden *Schlog* met Rusland verminderd. Daar de berigten uit de vorse plaatsen geene melding maakten van eenige beweging der Russische troepen, en te Konstantinopel geene nieuwe maatregelen van veiligheid genomen; noch eenige verdere noemenswaardige middelen van verdediging aangevat wierden, daar eindelijk de aangekondigde bijeenbrekking van een leger bij Daud-pacha en het vertrek van den seraskier *Hussain-pacha* geen plaats heeft gevonden, zoo moest de hoop op het behoud van den vrede bij het publiek weder de overhand krijgen.

De handwijze van den Sultan en zijne ministers droeg daartoe het hare bij. De Sultan vertoont zich thans meer dan ooit aan het hoofd zijner troepen, woont hunne militaire oefeningen bij, en bestuurt in persoon de manoeuvres van de kavallerie en infanterie; daarbij nam hij aan verscheiden feesten en vermakelijkheden deel, die geen blijk gaven van een aanstaanden ernstigen oorlog. Zoo begaf hij zich op den 1. Mei naar het eiland Halki, een der in de zee van Marmara gelegene Prinsen-eilanden, waarwaarts sedert menschen geheugen geene der Osmaansche regenten een voet had gezet, en waar de kapudan-pacha hem een feest had bereid, hetwelk de groot-vizier, de seraskiers *Chosraw* en *Hussain* en de voornaamste *Admiral* *Labir-pacha* bijwoonden. Hierop bezocht hij de onderscheidene Grieksche kloosters van dat eiland, en gaf aan ieder derzelve een geschenk van 500 piasters. Toen het donker was, werd in de nabijheid van het eiland een oud, onbruikbaar oorlogschip in brand gestoken, om den Grooten Haer eene vertooning van de werking der branders te geven.

Den 8. dezer maand begaf zich de Sultan, met zijnen geheelen hofstoet, uit het serail naar het zomerverblijf van Beschicktasch (aan den oever van den Europeischen Bosphorus) en ook de ministers van de Porte maakten zich gereed derzelver landhuizen te betrekken.

De tegenwoordige mufti *Haxisade-effendi*, is den 6. dezer onverschikt afgezet, en *Jasendschi-Sade-effendi*, die reeds vroeger, ten tijde van den voormaligen gunsteling *Halat-effendi*, dezen post bekleedde, is in deszelfs plaats benoemd geworden. Men zegt, dat hij strenger godsdienstige beginselen heeft dan zijn voorganger; tot nog toe echter heeft zijne benoeming geenen invloed op de staatsaangelegenheden gehad.

De overeenkomst met de Serviers staat op het punt van haar beslag te krijgen. Men verwacht van dag tot dag de terugkomst van eenen aan *Milosa* afgezonden renbode, en het uitvaardigen van eenen ferman, waarbij het toekomstig bestuur van *Sarvie* (naar de bepalingen van het traktaat van Ackermann) zal geregeld worden.

(Men ziet, dat deze berigten enigzins vershillen met die, welke in brieven uit Konstantinopel vervat zijn, volgens welke de Porte wel eenen oorlog met Rusland zou voorzien; maar meer toegevend was geworden en vrede scheen te willen zoeken).

Van den 31. Mei.

Volgens berigten uit Bucharest van den 20. Mei, bevindt zich het hoofdkwartier van den veldmaarschalk graaf van *Wittgenstein* in het dorp Hadschi-Kapitan, op twee kanonschoten afstands van Ibrail of Braïla, welke vesting reeds ingesloten is. De grootvorst *Michael* is den 17. aldaar aangekomen. Het zware belegerings-geschut was een dag vroeger voornitgegaan. Op den gedanen eisch om de vesting over te geven, heeft de Turksche kommandant geantwoord, dat hij volstrekt niet wist, dat zijn heer, de Sultan, in oorlog met Rusland was, en hij onmogelijk, zonder diens bevel, de hem aanvertrouwde vesting verlaten kon. Er werden derhalve maatregelen genomen, om deze gewichtige plaats spoedig te vermeesteren, en de scheepvaart op den Donau van Ismail tot Oltenitza, waar eene vaste brug zal aangelegd worden, vrij te maken. Het bombardement der vesting Ibrail zou den 18. Mei beginnen. — Het getal Russische troepen, die zich thans in Wallachije bevinden, wordt op 50000 man begroot, waarvan 6000 man in Bucharest liggen, terwijl de overigen deels naar Giurgewo en Oltenitza, deels naar Klein-Wallachije getogen zijn. De generaal *Rath* is opperbevelhebber van dit korps, en men beweert, dat hij uiterlijk binnen veertien dagen over den Donau gaan en rechtstreeks op Schumna aanrukken zal. — De gouverneur graaf *Pahlen* is den 19. Mei te Bucharest aangekomen. De gewezen hospodar van Wallachije, prins *Ghika*, was den 20. nog te Kimpina.

FRANKFORT, den 6. Junij.

Men heeft heden stellig berigt, dat de Russen de Turksche vesting Braïla reeds naauw ingesloten hebben. Zonderling is het gedrag van den bezetters dier vesting. Toen de Russen voor dezelve verschenen liet hij de witte vaaan nitsteken. Men dacht, dat hij zich dadelijk wilde overgeven; doch toen de eisch tot overgave gedaan werd, ontving men ten antwoord, dat zijn oogmerk alleen was geweest om inlichting nopens den oorzak der Russische troepen te bekomen, daar hij niet beter wist of de

Porte was in volmaakte vrede met Rusland. — De kozakken hebben eenige Turksche kooplieden gevankelijk te Bucharest binnen gebragt. Men hoort, dat zij aanzienlijke sommen gelds bij zich hadden, die de kozakken ten buit zijn geworden.

Uit *Smyrna* wordt, onder dagteekening van 4. Mei, gemeld, dat de Nederlandsche consul aldaar uit Konstantinopel de verzekering heeft ontvangen, dat de Franken te *Smyrna* ongestoord kunnen handelen, zoodat zij voortzetten en de Russische onderdanen, zelfs in geval van oorlog met Rusland, op bescherming kunnen staat maken. De pacha van *Smyrna* wendt alles aan om de rust en orde te handhaven. De Europese ingezetenen hebben, door aanzienlijke geschenken, den pacha bewijs van hunne dankbaarheid gegeven.

PARYS, den 5. Junij.

In de zitting van de kamer der afgevaardigden van den 2. dezer, heeft de minister van binnenlandsche zaken de inzichten van het tegenwoordige ministerie enigzins ontwikkeld en aangeduid, hoe hetzelve denkt te handelen. Het ministerie verkeerde, naar zijne verklaring, geenszins in eenen staat van besluiteloosheid, gelijk de meening van sommigen was; maar had het vaste voornemen, zich aan het charter te houden en 's lands zaken op eene serlijke wijze naar de beste inzichten te besturen. Aldus meende hetzelve altijd eene meerderheid voor zich in de welgevende kamers te zullen vinden. De rede des ministers hield echter over 't geheel naar de regter of anti-liberale zijde over, en van daar, dat zij van die zijde luiderachtig werd toegejuicht en even daardoor de ernstige oplettendheid der liberalen gaande maakte. In verband gebragt met de toespreek van den minister van eeredienst op de Jezuiten, heeft zij het vermoeden doen ontstaan, dat het ministerie zich aan de regter zijde wil aansluiten. De zitting der kamer van heden heeft dit vermoeden nog versterkt, daar in dezelve al de leden van die zijde eene lijn getrokken en in massa zich tegen de liberalen overgesteld hebben, bij gelegenheid dat uit het midden van dezen een amendement werd voorgedragen om de wet op de drukpers te verzachten. De vergadering is hoogst onrustig geweest. Daaren, door afwezigheid van een aantal leden aan de linker zijde, zich aan de regter zijde het sterkst geloofde, wilde men de verwerping van het amendement doordrijven; van den anderen kant werd alles aangewend om zulks te beletten. Het twiigt rumoer was daarvan het gevolg. Wanneer eenige leden wilden heen gaan, werden zij door anderen teruggehaald, en de strijd hield aan tot sevens zeven ure, toen de vergadering eindelijk in de grootste wanorde uiteenging.

— Nopens Portugal zijn heden allerlei geruchten in omloop. De gewezen prinses-regentes, dona *Isabella Maria*, zou vergeven zijn, don *Miguel* zou met zijne moeder Portugal verlaten en naar Spanje de wijk nemen; enz. Deze geruchten verdienen weinig geloof. Zeker is alleen, dat men te Oporto en in andere steden zich tegen de plannen van don *Miguel* verklaard heeft; dat te Oporto eene junta is opgericht, om de soevereine regten van don *Pedro* te handhaven; dat de militaire magt aldaar en in andere steden op de hand dower junta is; dat don *Miguel*, den 25. Mei, echter een besluit genomen heeft, om zijne plannen tot afschaffing der constitutie te handhaven, en de zoogenaamde drie standen of cortes van *Lamego* bijeen te roepen, met oogmerk waarschijnlijk om zich tot Koning te doen verklaaren. Tegen Oporto zouden uit Lissabon eenige troepen afgezonden worden.

Van den 6. Junij.

Gisteren is, in de kamer der afgevaardigden, de discussie hervat over het voorstel van den heer *Devaux*, betrekkelijk de wet op de drukpers. De vergadering was zeer talrijk en de beide partijen stonden tegen elkanderen over. Het voorstel is verworpen, doordien, gelijk de liberale dagbladen zeggen, een dertig- of veertigtal constitutionnellen zich bij deze gelegenheid bij de regter zijde gevoegd hebben. Een ander voorstel van de liberale zijde is met 182 tegen 192 stemmen verworpen.

— Daar de heer de *Chateaubriand* tot ambassadeur te Rome is benoemd geworden, toonen de zoogenaamde constitutionnele roijalisten zich thans zeer tevreden met het ministerie.

— Men heeft heden geene nadere berigten uit Portugal.

ARNHEM, den 9. Junij.

Bij de Oostenrijksche regering zijn den 31. Mei de volgende berigten uit *Czernowitz* ontvangen: — « *Z. M. Keizer Nicolaas* is den 21. Mei te *Ismail* aangekomen, en heeft zich spoedig daarna, over de brug bij *Vadulni Issak* (waar de hoofdmagt der Russen over de Pruth is getrokken) begeven naar de legerplaats bij het dorp *Hadschi Kapitan* (anderhalf uur van *Ibrail*) waar zijne Keizerlijke Hoogheid de grootvorst *Michael* reeds den 17. aangekomen was. Men geloofde dat de Keizer en de grootvorst van daar naar *Maximeni* en *Ollenitza* zouden gaan. Tot zoo verre reikt de regter vleugel van de Russische armee. — Tot den overtocht over den Donau worden drie punten tot het leggen van bruggen voorbereid; namelijk tusschen *Ismail* en *Tamarowa*; bij *Gallatz* en bij *Ollenitza*, tusschen *Rutschuck* en *Silistria*. Men zag gewichtige krijgsgesbeurtenissen te moeten, te meer wijl de termijn van elf dagen, aan den pacha van *Ibrail* toegestaan om orders uit Konstantinopel te vragen, verstreken was.

— Het gerucht, hetwelk in 's Gravenhage dezer dagen geloopt heeft, wegens eene buitengewone bijeenkomst van de Staten-Generaal, schijnt voor als nog voorbarig te zijn. Dit is ten minste zeker, dat er geene onrustende tijdingen, gelijk men gezegd had, uit onze Oost-Indische bezittingen zijn aangekomen, en dat, zoo *Hun. Ed. Mog. buitengewoon* mogten worden bijeen geroepen, zulks om eene gansch andere reden zal geschieden.

Mengelwerk.

NOG IETS OVER HET HOGER ONDEBWIS.

Een Fragment.

Men las onlangs in deze Courant een artikel, aangaande het Hooger Onderwijs, waarbij alteratiën in de verordening van 1815 als wenschelijk

worden voorgedragen; de eerbiedige wensch van inzender dezès zoude zijn, dat een der punten in Zijner Majesteit Besluit d. d. 13 Apr. j. l. (het zesde punt), namelijk) daarin niet te vinden ware geweest, en hij kan zich niet weêrhouden, om de bekommernis, die hetzelfde bij hem verwekt heeft, door eenige gedrukte regels lucht te maken.

Men vindt ter aangehaalde plaats de vraag: « of men ook bepaaldelijk het gebruik der moedertaal, ten aanzien van sommige vakken, zoude behooren voor te schrijven? » en wie ziet niet dadelijk in, dat, zoo deze vraag toestemmend door de commissie wordt beantwoord, de deur wagenwijd open wordt gezet, om, eer wij tien jaren verder zijn, de barbaarsheid, die bij de andere volken van Europa, iszonderheid bij Duitschers en Franschen, heerscht, ook over ons te zien uistorten! Immers den liberen professoren zal ongetwijfeld vrijheid worden gelaten, om, opzigtelijk de andere vakken, naar willekeur te werk te gaan; en het gevolg zal zijn: dat wel de veteranen, die nu eenmaal hunne collegien in het latijn opgesteld hebben, de oude taal zullen blijven gebruiken, maar de jongeren zullen alleens tot de moedertaal overgaan!

Mij dunkt ik hoor reeds de schoonschijnende redenen voor zulk eene handelwijze van hunne ex cathedra weergalmen. — Daar staat er een, die over de oude latijnsche dichters wil spreken. Ik laat zijne bloempjes weg, en bepaal mij tot het hoofdzakelijke. « Mijne Heeren, » zegt onze man, in de moedertaal, terwijl velen van zijne toehoorders het naar te berge rijst. Mijne Heeren, zoo weinig als mijn collega B. over de bijbelsche dingen in het Hebreeuwsch en Grieksch, collega C. over de oorspronkelijke oudheden in het Arabiesch, en collega D. over de nieuwere letterkunde in 't Engelsch, Fransch, Hoogduitsch en Italiaansch lessen geeft, even zoo min zal ik zulks over de latijnsche dichters in het Latijn doen; hoewel ik, uit den aard der zake, de latijnsche voorbeelden en bewijzen, door mij aan te halen, niet in het nederlandsch voor u vertalen zal. Gij allen toch, Mijne Heeren, hebt latijn geleerd, dewijl men zonder deze taal nimmer grondig geleerd kan worden, en zelden tot een' zuiveren smaak in het vak der letteren kan geraken. Gij hebt, het burgerschap onzer hooge school erlangende, dus ook om zeer gewichtige redenen daarvan bewijs moeten geven; schoon ik daarom nog niet behoef te onderstellen, dat gij GOED LATYN kunt SPREKEN EN SCHRIJVEN! Dit gaat mij zelve ook moeilijk af. Mijne Heeren! doch ik hoop u, in den loop van onze oefeningen, te zullen overtuigen, dat ik, niet te min, de schoonheden van de ouden zeer wel gevoelen kan, en ook geenszins blind ben voor hunne gebreken. Kortom: dat ik Latijnist ben, gelijk ik Engelschman, Duitscher en Italiaan mag heeten; zijnde door mij enkel aan het Fransch (als de algemeene taal) de moeite besteed, om hetzelfde niet slechts grondig te leeren, verstaan, maar ook om de taal vlot te kunnen schrijven en spreken.

« In der daad, Mijne Heeren! de gewone taalkennis is minder wetenschap dan sleutel tot dezelve, en het overige Europa sedert lang begonnen hebbende, om meesttijds in de landtaal, in plaats van in 't Latijn, geleerde zaken te behandelen, vordert zulks van het opkomend geslacht zoo veel tijds voor de levende talen, buiten en behalve de onmisbare en als den grondslag van alles te beschouwen Grieksche en Latijnsche, dat men beter doet zich niet op te houden met den geheel overtoellig geworden arbeid, om de taal van VIRGILIUS nitsluitend goed te leeren spreken en schrijven. Men ontbeert dusdoende ook niets anders dan een talent, dat meesttijds reeds verloren gaat, bij gebrek aan oefeningen, wanneer men in den inannellijken leeftijd eenige jaren met de vervulling van burgerlijke en huisselijke pligten werkzaam geweest en geen geleerde van professie geworden is.»

« Nog eens dan, Mijne Heeren! Een Romein zoude over Grieksche zaken tot zijneent geen Grieksch hebben gesproken, en ik zal over Latijnsche tot onzent geen Latijn spreken. Hierdoor zullen wij zeer veel winnen: ons oogmerk is toch, dat wij het zamen geleerde aanwenden tot het opbouwen der wetenschap op onze eigen grond, want wij zijn Nederlanders en geen Romeinen; ik zal dus telkens onze eigen letterkunde in het oog houden, terwijl ik over de buitenlandsche handel; en ik zal aan mijnen stijl die moeite te koste leggen, welke ik aan den Latijnschen zoude hebben besteed; want dit kan voor u geenszins onverschillig zijn, daar de meesten van u in eene of andere betrekking zullen noodig hebben dat zij dien stijl meester worden. Ik zal dus doende ook met mijne collega's E. en F. medewerken, die, collegies over . . . en . . . houdende, meer en meer hebben ontwaard, hoeveel ons nog ontbrak, wanneer wij onze denkbeelden over een aantal studietakken in de moedertaal wenschten mede te deelen, en die met een' zoo loflijken ijver hebben getracht om hunne toehoorders daartoe door hunnen arbeid in staat te stellen.»

Zoo ver onze Professor, die over de Latijnsche dichters collegie houdt — want ik hoor al wêr een, twee, drie anderen!

Zij roepen: « Mijne Heeren, wij spreken geen Latijn: want Ik heb u over de natuurlijke historie en scheikunde te onderhouden, en ik wil liever, als het zijn moet, nieuwbakken Nederlandsch dan nieuwbakken Latijn spreken.

Ik heb het over waaiersluizen, stoombooten, over de zuil van Volta, over de waterpers; waarvan geen romein iets heeft geweten.

Ik heb het over onze handwerken; die de Romeinen voor geen tienduizendste deel hebben gekend.

Ik heb het over onze Landszaken, over onze belastingen, over depôts, over amortisatie; en mijn Latijnsche woordenvoorraad biedt mij tittel noch jofa aan, die mij hier kan dienen.

Ik heb het over onze aardrijkskunde en geschiedenis, en ik wil u geen Oonae, Vivesdum — geen Theodericus of Clodoveus naar het hoofd werpen, als ik Eijerland en Lier — een Dirk of een Lodewijk moet vermelden. Ik wil u het Kaas- en Broodsvolk, de Hoekschen en Kabeljauwschen, de Schieringers en Velkoopers noemen, zoo als zij geheeten hebben.»

Dus, ja, dus zal het gaan! en de meerderheid der toehoorders (want het is elk bekend, dat, aan het grooter getal onzer jonge lieden, wanneer zij van de scholen aan de academie komen, het Latijn als helder water van de lippen en uit de pen vloeit!) — de meerderheid der toehoorders — niet langer AUDITORES! — zal zich aanvankelijk ergeren, maar allens zullen oer, en hand en mond zich wenen; geen Latijnsch responderen, disputeren en oreren, zullen wij langer aan onze hooge scholen hooren; rijp en groen zal in de Auditoria dringen; de wetenschap zal allemans gading worden; en vaarwel dan de roem, dien wij bij de geheele beschaafde wereld hebben verworven, door de standvastigheid, waarmede wij — handvol Nederlanders — ons tegen de drieste onwetendheid hebben durven verzetten, welke overal elders bij miljoenen is ingedrongen, sedert het Latijn als spreek- en schrijftaal aan de hooge scholen bij hen verdwenen is! Wij zullen het voorzitterschap in alle vakken van studie verliezen, dat wij, door ons academiesch Latijn tot nu toe hebben weten te handhaven! Wij zullen ophouden de eerste wijsgeeren, regtsgeleerden, geneeskundigen, enz. enz. te zijn! Wij zullen niet langer Europa verbaasd doen staan door onze vorderingen in de toepassing onzer Latijnsche studien op de werktuigkunde en op de handwerken! Wij zullen niet langer, met Latijnsche gedichten, de Byron's, de Schillers, met hun Engelsch en hun Hoogduitsch, beschaamd maken, enz. enz. enz.

« quis talia fando temperet a lacrymis! »

Aan de Redactie!

In Uw veel gelezen dagblad zie ik zoo menigwerf ware denkd getuldigd en schijnend ontriskerd, dat ik mij gedrongen gevoelde de openlijke hulde aan een welbested leven, waarvan dezer dagen de stad mijner inwoning het tooneel is geweest, bij voorkeur aan U mede te deelen, met verzoek aan dit berigt een plaats in Uw Mengelwerk in te ruimen.

De heer J. NUHOUT VAN DER VEEN, president der binnen deze stad gevestigde regbank, een man even aanbevelingswaardig door zijn helder verstand, als door de beminnelijke eigenschappen van een, voor al wat grootsch en edel is kloppend hart: een man, die aan de Oud-Hollandsche trouw Oud-Hollandsche rondborstigheid verbindt; een man, wien de zilveren kroon der grijsheid en de gouden kroon van een der denkd gewijl onbevlekt leven siert, met dezer dagen het zeldzaam getuk smaken van zijner 50jarigen trouwdag te vieren.

Op dit heuchelrijk feest hadden zich niet alleen 's mans uitgebreide familie en vriendschaps-betrekkingen, maar de geheele bevolking dezer stad, die op het bezit van zulk een medeburger te regtroem draagt, verheugd, en hetgeen gewoonlijk een feest der stille huisselijke tevredenheid is, is in den waren zin des woords een onverplicht volksfeest geworden; — zoo went Alkmaars burgerij ware verdiensten te vereeren. — Om niet te gewagen van de oprechte gelukwenschingen, die menschen van allerlei standen, rangen en jaren op den dag des feestes aan het eerwaardig gouden-bruidspaar bragten, zij het genoeg U te verhalen, dat, toen de edele grijsheid met zijne, door stille denkd betrachting, even beminenswaardige gade, van zijne, in het Hout gelegene, woning naar binnen de stad reed, de als opgetogene bevolking de paarden van den wagen spannen, en hem nu zegespraal naar binnen trekken wilde; — men zoude evenwel den edelen VAN DER VEEN niet kennen, indien men waande, dat hij dit vernederend bewijs van hulde van zijne medeburgers aannam; neen, met een bewogen hart, maar onwettelijke standvastigheid, weigerde hij van deze oprechte geestdrift gebruik te maken, en gaf daardoor een nieuw doorslaand bewijs zijner edele en echt vaderlandsche denkwijze. — Hij had evenwel niet kunnen beletten, dat de ingezetenen der voorstad en der straten, welke hij langs moest, uit eigene aantrift en voor eigene rekening, dien weg in eene kunstige laan van loof- en kranen hadden herschapen, en dat toepasselijke opschriften op chasinetten de voorbijgangers opwekten; om aan de algemeene vreugde deel te nemen, terwijl des avonds eene fraaije illuminatie de helderheid des dags terugtooverde; in één woord, zeldzaam vindt men zoo vele verdiensten vereenigd, als de edele NUHOUT VAN DER VEEN bezit, maar niet altijd wedervaart het stille verdiensten, om op deze wijze te worden erkend. — Niet alleen hulde tot de stad zijner inwoning heeft zich die bepaald, maar ook van elders heeft hij doorslaande blijken eener welverdiende achtting en gesegeenheid ontvangen; — zoo was hem onder anderen op den 24 dezer door de algemeene vergadering van de Kapittels der oppergeden van de Vrijmetselarij, welke hij als Grootmeester Nationaal dien dag in 't Gra-venhage had bijgewoond, een kunstig gewerkte zware zilveren eere-beker of vaas aangeboden, welke, in ten antieken vorm vervaardigd, met zinnebeelden der vrijmetselarij voorzien was, en met het volgende opschrift pronkte:

JOACHIMO NUHOUT VAN DER VEEN,
VIRO CONSULTISSIMO GRAVISSIMO
QUINQUAGESIMUM NUPTIARUM
CUM DILECTISSIMA CONJUGE
ELISABETHA FABRIJUS
DIEM FESTUM FELICITER CELEBRANTI,
SODALITATIS SUAE PRÆSIDI AC PRINCIPI
SUMME VENERANDO
FRATRES ROSÆ CRUCIS, FIDELI SÆPI ET
CARITATIS NOMINE CONJUNCTISSIMI
OFFICIOSE AC PIE
B. D. D.

DIEM XXVII MAJ MDCCCXXVIII.

Dat deze en dergelijke ongeveinsde hulde-betooningen den edelen grijsaard zeer geschokt hebben, is ligt te begrijpen; dan deze aandoeningen zijn van een verheven aard, zij zijn voorsmaken des hemels. — God beware nog lang den edelen man voor zijne nabestaanden, betrekkingen, voor de stad zijner inwoning, voor het vaderland en voor de menscheit.

Alkmaar, den 29. Mei.

BELASTING OP HET PERSONEEL.

C. M. C. te Maurik beklagt zich, dat men hem, schoon hij alleen in den landbouw zijn bestaan vindt, geene vrijstelling der belasting voor een werkbode heeft willen verleen, omdat men hem, volgens den Controleur, kon aanzien dat hij een « fatsoenlijk man » was en dus niet tot den « boerenstand » behoorde. Indien dit waar is, dan mag deze Controleur zich om eene gratificatie wenden tot den heer staatsraad administrateur voor de registratie, het kadaster en de lolerijen, die, gelijk men weet, een liefhebber van dergelijke uitleggingen van wetten is en zeker degenen die toonen met zijnen geest beziel te zijn, zal weten aan te moedigen. Volgens artikel 38 No. 1 der wet van 28 Junij 1822, zijn vrij de werkboden van den eigenlijk gezegden landbouw, dat zijn de zoodanigen welke in dienst zijn van de landbouwers, die in en door den landbouw hun voornaamste bestaan vinden. Indien C tot zoodanige landbouwers behoort, dan is zijn werkbode volgens de wet vrijgesteld. Is echter zijn eenigst of voornaamst middel van bestaan de landbouw niet, maar is die slechts een toevoegsel tot zijn bestaan, dan zijn, volgens No. 7 van het aangehaalde artikel, slechts vrij de werkboden, die uitsluitend tot den landbouw worden gebruikt, en daarbij geen huiswerk verrigten.

IS ONDER HET REGT VAN GRATIE IN ART. 67 VAN ONZE GRONDWET HET REGT VAN ABOLITIE BEGREPEN?

In de Arnhemsche Courant van 13. Dec. 1827 werd, bij eenen brief, het gevoelen der Redactie, over de magt des konings tot het verleenen van abolitie, gevraagd. De schrijver meende voor zich zelve redenen te hebben om te gelooven, dat deze magt aan Z. M. bij de Grondwet niet was toegekend: en is voorzeker in dijk gevoel versterkt geworden door het betoog, in uw blad van 21. Dec. deszelfden jaars geplaatst, dat van het regt van abolitie uitgaat, en op de verantwoordelijkheid der Ministers nederkomt. Daar echter dit betoog mij met velen niet heeft overtuigd: daar ik veeleer op geschiedkundige en wijsgeerige gronden meen te kunnen bewijzen, dat het regt van gratie aan den Koning, in den geheelen omvang van het woord, behoort; daar de zaak mij, met de beide schrijvers in uw blad, overwaardig schijnt, om in haar wezen te worden gekend, en het, mijns oordeels, altijd gevaarlijk en strijdig met eene waarlijk milde denkwijze is, om de uitlegging der Grondwet naar om het even welke beginselen te wringen, neem ik de vrijheid UEd. de volgende bedenkingen omtrent dit belangrijk punt van ons staatsregt aan te bieden. Vertrouwende, ten minsten hopende, dat iedereen dit wil kennen, zoo als het is, niet zoo als men misschien wel wenschte dat het ware; ga ik terstond over, om te bewijzen, dat in ons Vaderland, ten allen tijde, het regt van gratie, in den algemeenen zin van het woord, aan den soeverein behoort

heeft: en dat hetzelfde, uit de verschillende Grondwetten, sedert 1795 en die van 1815, in dien geest op den Koning der Nederlanden is overgegaan.

Gelijk, volgens de algemeene beginselen van het Europeesch Staatsrecht, het recht van genade tot de majesteits-regten van den soeverein behoorde, zoo kwam hetzelfde in ons land aan de graven toe, die het of zelve uitoefenden, of grootendeels aan anderen, voornamelijk aan den Gouverneur-Generaal en Stadhouders en de meesters van de requesten overlieten. Na de afschudding van het juk der laatste Graven, verviel het aan de staten van iedere Provincie, en aan de Staten-Generaal, voor zoo verre het de generaliteits-landen en overzoesche koloniën betrof. (1)

De Staten droegen allen, de één na den anderen, de uitoefening van hun recht aan de stadhouders op, die mede aan krijgslieden genade mochten verleenen. Waarin bestond nu dit algemeene recht van genade? Alle mogelijke soorten, als gratie in specie, remissie, pardon, abolitie, landwinning waren onder hetzelfde begrepen. Zulks blijkt zonneklaar uit het geheele belangrijke advies van het Hof van Holland aan hunne Edel Groot Mog. van dato 8 Dec. 1784 over dit ontwerp (2), vooral uit de volgende plaatsen.

Het Hof was nitgenoodigd, om aan Hunne Ed. Groot Mog. te sup- pliciteeren eene preciese en accurate bepaling en definitie van ieder species van gratie, als van pardon, remissie, abolitie en landwinning. Het Hof wordt het zeggen van voort aangehaald en gestaafd, dat de Edel Groot Mog. Heeren Staaten van Holland en West-Friesland voor dezen aan hunne Stadhouders, bij commissie, mede expresselijk hebben gegeven de macht om, na genomen advies van den Hove van Holland, te verleenen brieven van gratie en remissie, die dan in kracht te van deze hunne commissie, en op den naam van de hooggeen, Staten alle remissien, pardonnen, abolitien en alle andere gratien ook hebben verleent, als representerende daarin de Staten van den lande. Eindelijk lezen wij in het gemeld advies meer dan eens: "Wat betreft de specie van gratie, welke abolitie genaamd wort." Na zulk een alles afdoend gezag is het niet noodig, hierbij langer stil te staan, en de schrijver in uw blad van 27 Dec. II zal voorzeker erkennen, welk een overvloed besluit hij uit de woorden van VAN LERWEN opgemaakt heeft.

Dit gebeurt ligt, wanneer men a priori daar redeneert, waar daadzaken alleen moeten beslissen. Gedurende al de tijden der republiek is er geen schrijver geweest, die niet abolitie als eene soort van gratie heeft aangemerkt.

Het is waar, de benamingen van de verschillende soorten van genade waren uit haren aard onbepaald, en werden dit hoe langer hoe meer: 't geen ook de reden schijnt geweest te zijn, waarom hunne Ed. Groot Mogend. in 1784 aan het Hof van Holland eene nauwkeurige uitlegging en bepaling van ieder derzelve vroegen: maar dit is zeker, dat alle die verschillende soorten zoo vele wijzigingen waren van het algemeene recht van gratie, en dat abolitie, wanneer dit woord alleen stond, aangemerkt werd als zijnde eene specie van gratie, plaats hebbende in alle degenen, wanneer in dezelve ongemeen favorabele omstandigheden, hetzij met betrekking tot de persoon van de perpetant, hetzij ten opzichte van de daad occurreren of samenloopen, waarbij, na ingenoomen advies van den Hove, het fait ten eenemaal wordt geremiteerd. Wanneer het bij remissie of pardon werd gevoegd, beteekende het de uitdelling der ter zaak der misdadig geantaneerde crimineele procedures. (3) p. voort in zijn Tractaat van Crimineele Saaken, p. 216 beschrijft abolitie aldus:

"Als den Souverain ofte Prince van den Lande aan den misdadigen het delict, 't zij dan dat het zij een doodslach, ofte over een ander crim, in sulker voege remitteert ofte pardonneert, uit soveraine macht, et infinita (ut ajunt) gratiae potestate, dat denzelven niet en begeert, dat daar over ofte omtrent enige verdere recherche valle, ende sulcx sonder de clause van internement (4), deselve soorte van gratie wert bij ons abolitie genoemd, omdat daarmede alles wert wechgenomen, geëxtingueert ende geperimeert, 't welck eigentlijk het effect van abolitie ofte absolute remissie is." Gratie werd somtijds, abolitie nooit na het vonnis gegeven, volgens hetgeen hieromtrent in het meergemeld-advies wordt geleerd. (5)

Bij de omwenteling, (hoewel de opgewordene vrijheids-drift van sommige burgers representanten zich op zich zelf tegen het geheele recht van gratie verzettede, als "inloopende tegen de gezuiverde grondbeginselen van vrijheid en gelijkheid" en "als zijnde eigenlijk geen recht, maar eene bloote despotique aanmatiging, die den zoo heilzamen geregelden loop der justitie, volgens eigendunkelijk goedvinden, op de nadeeligste wijze stremt"), ging het geheele genaderecht op de Nationale Vergadering over. (6) In Art. 50 lit. q. van de constitutie van 1798, werd aan het Verlegenwoordigend Ligchaam opgedragen:

Het verleenen van gratie, na ingenomen consideratien, en op gunstig beris van den Regter, aan wier de zaak behoort.

Niemand twijfelde, of het recht van abolitie hieronder behoorde: gelijk dan ook het genaderecht door deze vergadering in dezelve uitgebreidheid, als van ouds pleegde te geschieden, uitgeoefend is. (7) Edoch de woorden hebben ook in die groote en algemeene omwenteling van zaken gedeeld. Immers, wij zien niet alleen de verschillende schakeringen in de beteekenis van iedere soort van gratie verdwijnen: maar ook dezelve onverschillig de eene voor de andere, met name abolitie zeer dikwijls overgeheele kwijtschelding van straf, gebezigd. Dit deed mij eerst vermoeden, dat het 53. Art. van de Staatsregeering des Bataafschen Volks van 1801 in dien geest, was, dat het eigenlijk gezegde abolitie uitsloot. Het luidt aldus:

(1) Vid. voet ad tit. D de Sententi pass. et restit. § 1.

(2) Zie Register der Resolutien van Holland, van 1784. IV Deel p. 3234—3250 overgenomen door Mr. J. VAN DER LINDEN, Judiciele Practijk D. II. p. 249—274.

(3) Zie VAN DER LINDEN, t. a. p. D. II. p. 273.

(4) Daar men in geschriften, voor allerlei slag van lezers bestemd, geene woorden, die uitlegging behoeven, zonder uitlegging mag laten voorbijgaan, meld ik kortelijk, dat, wanneer iemand brieven van gratie, behalve in het geval van abolitie, verkregen had, hij internement derzelve van het Hof moest verzoeken: binnen zes maanden, wanneer hij voortvlugtig was en buiten detentie, anders van stonden aan dat hij ze had verkregen. Dit internement bestond daarin, dat de waarheid mogt blijken van de redenen, die de Impetrant in zijn request tot verontschuldiging had opgegeven. De geheele vorm van regtspleging, in dit geval, wordt beschreven door BOET A. p. 204 verv. Bleek het, dat de beschuldigde iets had verzwegen, of eenige valsche expressie had gedaan, om 't feit te verschoonen, en soo werden de voorsz. Brieven van Remissie verklaart sub en de obrepij, ende deselve werden dienvolge getachelleert, ende den Impetrant van Remissie gevangen gehouden, ende voorts tegen denzelven geprocedeert in manieren, als of denzelven sonder brieven van Remissie gekregen te hebben, in de handen van de justitie was geraakt.

(5) Zie VAN DER LINDEN a. p. p. 255.

(6) Zie het Dagverhaal der Handelingen van de Nationale Vergadering van het Volk van Nederland. I. Deel: bl. 47 en 211.

(7) Brieven van abolitie voor het vonnis werden, onder anderen, in dien tijd verleend op den 27. April 1798. De vernietiging werd mede bevestigd van alle de procedures, betreffende het voorgevallene op den 10. Mei 1798.

Het Wetgevend Ligchaam verleent hij uitsluiting (8) dispensatie van wetten, alsmede, na ingenomen te hebben het advies van het Nationaal Geregthof, abolitie en remissie van straffen, bij Regterlijke sententien opgelegd.

(Het Vervolg hierna.)

(8) Deze bepaling was geenzins overvloedig, daar, ten tijde der Nationale Vergadering, het Provinciaal Bestuur van Holland het recht van gratie bleef uitoefenen, op eigen gezag, als of er niets gebeurd ware.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 8. Junij 1672 veroverde VAN GALEN Groenlo.
Den 8. dito 1815 werd het *Duitsche Verbond* te Weenen gesloten.
Den 9. dito 1087 werd victor III. tot 158sten Paus verkoren.
Den 9. dito 1470 werd de eerste steen gelegd aan de *St. Laurenskerk* te Alkmaar.
Den 9. dito 1579 wierp men te *Amersfoort* en *Utrecht* de beelden ter kerke uit, en hadden er voor en na oproerige bewegingen ter zake der Godsdienst in ons vaderland plaats.
Den 9. dito 1820 is H. K. H. Mevrouw FREDERIKA SOPHIA WILHELMINA, Prinses Douairisse van Oranje-Nassau, geboren prinses van Pruisen, moeder van Z. M. den Koning der Nederlanden, op het *Loo* overleden. Deze Vorstin was geboren den 7. Augustus 1751.
Den 10. dito 1563 stierf de hertog VAN ANJOU.
Den 10. dito 1591 vermeerderde Prins MAURITS de stad *Deventer*, welke zich dapper onder den graaf HERMAN VAN DEN BERG verdedigd had.
Den 10. dito 1809 vaardigde Paus PIUS VII. twee banbullen uit tegen NAPOLEON.

ARNHEM, den 20. Junij.
Het water is hoog in den Rijn aan de Paal:
Den 9. Junij 1 El 9 Palm 5 Duim; gewassen 5 D. gevallen 10 D.
Den 10. dito 2 El 0 Palm 3 Duim; gewassen 5 D. gevallen 10 D.

Heden morgen verliete mijne hartelijk geliefde Echtgenoot, ELIZABETH HENDRINA WIT TIG S, zeer voorspoedig van eenen Zoon.
Vrienden en Bekenden gelieven dit beris als afzonderlijke kennisgeving aan te merken.
ZUTPHEN, den 31. Mei 1828. D. BAX, Predikant.

Tot onze innige droefheid overleed, op den 5. Junij 1828, ten huize van onzen Broeder en Zuster, op GRENSTYR aan de OEBEBE, ons geliefde jongste Zoon, E. F. E. R. T, in den jeugdigen leeftijd van bijna 8 maanden.
E. VAN DE GRAMPSEL, Geuz.
C. J. VAN DE GRAMPSEL,
den 7. Junij VAN RYNSWOU.
Famelijs, Vrienden en Bekenden gelieven dit als bijzondere kennisgeving aan te merken.

S S S DYKGRAAF en HEEMRADEN des Circuls van de Ooy, zijn voornemens, in het openbaar aan de minstaannemende Aan te besteden:
Het BEGGEN van eene geheele NIEUWE SLUIS of DUIKEER, in den Warts-Dam, met de LEMERANTIE van alle de daartoe benoodigde MIA-TERIALEN, benevens het AFBREKEN en WEGRUIMEN der OUDE SLUIS, en het DIGTMAKEN van het GAT in gezegden Dam.
Deze Aanbesteding zal plaats hebben op Donderdag den 19. Junij 1828, des namiddags ten 4 ure, in het Geërfdenhuis van voorn. Circul, te Nijmegen, alwaar het Bestek en Condities acht dagen te voren ter visie der gegadigden zal liggen.

Natnens dezelve,
De Dijkschrijver,
W. T. KOPP.

S + K E R K V O O G D E N der Hervormde Gemeente van Bommel en Ressen.
Roepen bij deze op alle de genen, welke vermoenen enig Eigendom te hebben op GESTOELTEN, BAKKEN of ZITPLAATSEN in gemelde Kerken, of de Bewijzen van dat Eigendom, binnen eene maand na heden, vrachtvrij in te dienen aan den ondergeteckenden, President van dat Kollegie, op den Huize Doornik, Gemeente Bommel.

Zullende na omloop van dien termijn, over de zoodanigen, waarvan geen behoorlijk bewijs is overgelegd, ten behoeve der Kerken worden beschikt.

En zal deze, ten einde niemand hiervan onwetendheid voorwende, zoo te Bommel als Ressen, worden afgekondigd en aangeplakt, en bovendien in de Arnheemsche Courant worden geplaatst.

Bommel, den 31. Mei 1828.

Kerkvoogden voornoemd,
J. F. DE RANITZ,
Ter Ordonnantie,
J. TEN HIETBRINK,
Lid en Secretaris.

AMORTISATIE-SYNDICAAT. ADMINISTRATIE DER DOMEINEN. EERSTE RESSORT.

Ten overstaan van den Notaris FROWEIN, zal op Maandag den 16. Junij 1828 te Zevenaar, Provincie Gelderland, worden overgegaan tot de Openbare tweede Veiling van DOMEIN-GOEDEREN, tot het Kantoor aldaar behoorende, en waarvan de omschrijving is vervat in den Catalogus No. 6, die daarvan, ten Kanton voormeld, alsmede bij de Ontvangers der Domeinen in alle de hoofdplaatsen's Rijks van Provincien voor den prijs van 20 Centen te bekomen is.

VERYWILLIGE VERKOOPING.

Op nader te bepalen plaats, dag en uur zullen eerlang in het openbaar worden geveild de navolgende ONGEREDEDE PERCELEN:

Onder Wehl.

- Eene BOUWPLAATS, Oldbaar. Onder Zeddam, Buurtschap Azewijn.
- Eene WEIDE, de Eelders.
- Een stuk BOUWLAND, de Beerse. Kanton Doesborgh.
- Eene BOUWPLAATS, Middeldorp, onder Angerlo.
- Een WEIDJE, de Papenbeershorst, onder Angerlo.

Eene BOUWPLAATS, Kleip Kelt, in Elderk.
 Eene DAGHURDERSPLAATS, Slapperlag, in
 Driemp.
 Eene WEIDE, Smits Koeweide, gelegen als voren.
 Onder Zelhem.
 Eene BOUWPLAATS, Til, in den Winkelhoek.
 Een AKKERMAALSBOSCH, het Wisselaak, in
 der Heidenhoek.
 Een AKKERMAALSBOSCH, het Ruwbroek, in
 de Buurtschap Venebroek.
 Bij en in Doetinchem.
 De HELFT mij een veertigste gedeelte, van de KATER-
 STEDEN de Stokhorst, in Dieteren; en voor het geheel eene
 daaraan grenzende groote WEIDE en kamp BOUWLAND,
 ook de Stokhorst genaamd.
 Eene WEIDE, de Dwarsweide, in Dieteren.
 Eene DAGHURDERSPLAATS, de Leemshoornste.
 Een AKKERMAALSBOSCHJE, Hardaustein-
 boschje.
 Een kamp BOUWLAND, Schovenkampsje.
 Een kamp BOUWLAND, Singveld, in Lagerak.
 Een stuk BOUWLAND, de Engelsche Bosch.
 Eene DAGHURDERSPLAATS, de Kgekendal,
 in Oosselt.
 Eene DAGHURDERSPLAATS, Diepenroek, bij
 het ongen.
 Een kamp DAGHURDERSPLAATS, den Oelen-
 hof, in Yzevoorde.
 Een kamp BOUWLAND, de Tusschenkamp, met eene
 WEIDE de Bles, in het Schependom van Doetinchem.
 Een DAGHURDERSPLAATSJE met AK-
 KERMAALSBOSCH, beide het Sandelag geheeten.
 Eene halve DAGHURDERSPLAATS, den Steen-
 oven, in Dieteren, met den kamp BOUWLAND, de Riese.
 Een stuk BOUWLAND, aan den Ykenberg.
 Een HOF, aan den Stadwal te Doetinchem, met eene Brug
 over de Gracht.
 Een HOE, de Doden, voor de Hamburgerpoort.
 Eene KOEWEIDE, op het Hamburgerbroek.
 Een AKKERMAALSBOSCHJE, het Hoogeland,
 in Oosselt.
 Een VIENDE GEDEELTE aan de Ykenberger
 TIENDE.
 Een OAVELTIENDE, de Nottelsche Tiende, onder
 de Oost.
 Een HUISJE, op de Nieuwstraat, te Doetinchem, No. 253.
 Een HUISJE daarnaast, No. 254.
 Een HUIS, in de Kapoenestraat, No. 222.
 Een HUIS, in de Waterstraat, No. 134.
 Een DUBBELD HUIS, op de Kapoenestraat, A No. 204.
 Onder Hengelo.
 Eene KATERSSTENDE, de Kestlerdijk.
 Het AKKERMAALSBOSCH, Cremerbosch, aan het
 Hotterveld gelegen.
 Een WEIDJE; Remmelinkslag.
 Een AKKERMAALSBOSCH, Snikkerslag.

NEDERLANDSCH-ONDERLING WEDUWENAARS-, WEDU-
 WEN- of BEGRIFFENS-FONDS, ook voor ONGEHUWDE,
 te AMSTERDAM GEVESTIGD.
 De Ondergeteekenden, Commissarissen van bovengenoemd Fonds, bren-
 gen bij dezen ter kennis van de Belanghebbenden, dat, op heden,
 door Directeuren, te hunnen overstaan, de REKENING en
 VERANTWOORDING over het afgelopen maatschappij-
 jaar is gedaan; en dat derselver de voldoende bewijzen van den al-
 derzinnigste voordeelen staat van het Fonds, en van de goede administratie
 van hetzelfde heeft overgelegd, weshalve zij deze instelling ruimschoots
 aan hunne Stad- en Landgenooten aanbevelen.
 Amsterdam, den 31. Mei 1828.

A. J. PERIZONIUS.
 A. VAN DER HOUT.
 B. SCHOLTEN.
 De Ondergeteekenden, Directeuren van het voornoemde Fonds, be-
 wijzen de Doodhebbende, dat, van heden af aan, geturende veertien
 dagen, te hunner Kantore in de Beulingstraat No. 16, de REKE-
 NING en VERANTWOORDING, ter inzage, zal
 worden gelegd en een exemplaar van dezelve aan hen, op hunne aanvra-
 ge, zal worden uitgereikt. — Tevens hebben zij het genoege te berig-
 ten dat het getal Leden, op den 31. Maart jl., dat van 4129 bedragen
 hebbende, sedert dien tijd tot ruim 4800 is vermeerderd.
 Amsterdam, den 31. Mei 1828.

VALK en SPOHLER.
 De Ondergeteekenden, Correspondenten van Heeren Directeuren voor-
 noemd, hebben de eer, te berigten, dat de REKENING en
 VERANTWOORDING, voornoemd, ook ten hunnen huize
 voor een ieder zichtbaar is, en dat men bij een dadelijk in dit allezius
 gunstige Fonds kan deel nemen.
 Arnhem, den 19. Junij 1828.

J. J. VAN NIEVELT Jr.
 D. VAN DER LINDEN.
PUBLIEKE AANBESTEDING
REMONT-PAARDEN.
 De Hoofd-Administratie der Afdeling Kurassiers No. 3, in Gar-
 nizoen te Leiden, is voornemens, ingevolge daartoe bekomen autori-
 satie, publiek aan te besteden aan de meest inschrijvende, de Le-
 verantie van **TACHTIG STUKS REMONT-
 PAARDEN.**
 De Aanbesteding zal plaats hebben in het Locaal der Doelen Kazerne,
 binnen de stad Leiden op den 20. Junij dezes jaars 1828, des namid-
 dags ten 1 uur, en wel bij besloten Bijetten op gezegeld papier ge-
 schreven.
 De voorwaarden dezer Leverantie zullen van heden tot daags voor de
 aanbesteding voor de Geschieden ter lezing liggen en wel van morgens
 9 tot namiddags 5 uren, op het kantoor van den Kapitein-Kwartier-
 meester bij opgedeelde Afdeling op de St. Pieters Kerkhof, wijk 4
 No. 547.
 Voor de Hoofd-Administratie der Afdeling Kurassiers No. 3.
 De Kapitein-Kwartiermeester,
 PARYS

AANBESTEDING
REMONT-PAARDEN.
 Onder nadere goedkeuring van Z. K. H. Prins Frederik der Neder-
 landen, Kommissaris-Generaal van Oorlog, zal de Hoofd-Administratie
 der Afdeling Kurassiers No. 1, in garnizoen te Arnhem, op den 25.
 Junij aanstaande, des middags ten 12 ure, aan het Bureau van den
 Kapitein-Kwartiermeester van voors. Afdeling, aan de mijnschrijven-
 den Aanbesteden, de Levering van **ZES EN ZESTIG RE-
 MONT-PAARDEN;** op Condities en Voorwaarden, die van
 heden af aan, uitgezonderd Zon- en Feestdagen, op genoemd Bureau,
 en op dat van den 1. Luitenant-Kwartiermeester der gedetacheerde Es-
 cadrons te Zutphen, ter lezing liggen.
 De Inschrijvings-Bijetten moeten op gezegeld papier geschreven, ge-
 cheteerd zijn en tot inschrift hebben, *Leverantie van Remont-Paar-
 den aan de Afdeling Kurassiers No. 1,* welke Bijetten van heden
 af, tot den dag en uur van de Aanbesteding bepaald, in de plaats
 aan het Bureau van voors. Kapitein-Kwartiermeester geplaatst, geote-
 ne bus, moeten worden bezorgd; of wel franko aan voors. Hoofd-Ad-
 ministratie worden ingezonden.
 Bij de opening der bus, kunnen de Concurrenten, des verkiezende,
 op den hierboven bepaalden dag, uur en plaats tegenwoordig zijn.
 Arnhem, den 2. Junij 1828.

Op last van de Hoofd-Administratie voornoemd,
 De Kapitein-Kwartiermeester,
 D. SCHAFFER.
 + + + **UIT DE HAND TE KOOP.**
 + + + Eene sterk belijmerde DAMSCHUIT, genaamd
 de Vrouw Maria, met daarbij zijnde INVENTARIS,
 gelegen aan den Wal te Druten. — Te bevragen bij den heer COBBS,
 VAN DEN HOFF, Kommissarier te Druten, Arrondissement
 Nijmegen.

Te Wageningen is **UIT DE HAND TE
 KOOP:** een zeer lozeabel HUIS, staande aan de
 Markt aldaar, voorzien van **ACHT BENEDEN-
 en BOVENKAMERS** en verdere **GEMAKKEN**,
 met eenen grooten tuijn achter hetzelfde, en op zijde derzel-
 ve stand **PAKHUIS** of **KOETSHUIS** en **STAL-
 LING.**

Informatien omtrent hetzelfde te bekomen ten kantore van Mr. H. B.
 VAN DAALEN, Notaris aldaar, misj. brieven franko.
 + + + **OUDEBS** of **VOOGDEN** genegen zijnde hun-
 nen **ZOON** of **PUPIL**, den onderdom van 18
 jaren bereikt hebbende, eene goede hand schrijvende, en
 benevens de Nederdutsche Taal, eene of meer levendige Talen ver-
 staande, op een **NOTARIEEL** en **ADMINISTRA-
 TIEF KANTOOR**, in eene der zeer aangenaam gelegene ste-
 den in Gelderland, tegen eene billijke betaling, voor kost en inwoning
 enz. te plaatsen, kunnen daartoe gelegenheid vinden, misj. zich onder
 de letter S. aan den Boekdrukker C. A. THIEME te Arn-
 hem, met vrachtyrije brieven adresserende.

S S S S. VAN DER GOEN, Graveur van Z. M. den
 Koning, berijst, dat hij alhier gelogeerd is bij A. J.
 REENS, in de Kerkstraat, en zich aanbeveelt tot
 het Graveren van Wapens in Steen, tot in de kleinste bestekken in
 Ringen, alsmede tot het graveren van Visite- of Adres-Kaanten.
 S + S Mademoiselle VOEST, de Bruxelles, a l'honneur
 de prévenir les Dames, qu'elle arrivera demain en cette
 ville, avec un assortiment de **VOILES, CA-
 NESOUX, PELERINES, COLLETS,
 BONNETS, ROBES d'Enfants, FILLOCHES,**
 etc. Elle deballera à l'Hotel de Brunswick, pour 8 jours.

**NEDERLANDSCHE
 STOOMBOOT-MAATSCHAPPY.**
 Bepaling der afvaart gedurende de maand Junij 1828.
 Van Rotterdam naar Nijmegen:
 Elken Donderdag en Vrijdag des morgens ten 4 ure.
 Elken Maandag en Zaterdag des morgens, op de bepaalde
 uren, als bij Bijetten is vastgesteld.
 Van Nijmegen naar Keulen:
 Elken Dingsdag en Zondag des morgens ten 6 ure.
 Elken Donderdag en Vrijdag des namiddags ten 4 ure.

Van Nijmegen naar Rotterdam:
 Woensdag 11 Junij 's morg. 7 ure. Zondag 22 Junij 's namidd. 12 ure.
 Vrijdag 13 Junij 's morg. 8 ure. Maandag 23 Junij 's namidd. 3 ure.
 Zondag 15 Junij 's namidd. 12 ure. Woensdag 25 Junij 's morg. 7 ure.
 Maandag 16 Junij 's namidd. 3 ure. Vrijdag 27 Junij 's morg. 8 ure.
 Woensdag 18 Junij 's morg. 4 ure. Zondag 29 Junij 's namidd. 12 ure.
 Vrijdag 20 Junij 's morg. 4 ure. Maandag 30 Junij 's namidd. 3 ure.
 Van Rotterdam naar Arnhem:
 Elken Woensdag des morgens ten 7 ure.
 Van Arnhem naar Rotterdam:
 Elken Donderdag des morgens ten 9 ure.

Alle dagen varen de Stoombooten tusschen Rotterdam en Antwerpen,
 vice versa, zop als bij Bijetten is bekend gemaakt.
 Men kan informatien bekomen bij de Agenten van voornoemde Maat-
 schappij, de Heeren VAALMAN en TRIEBELS te Nijmegen, en bij den Heer G. H. MOLL, te Arnhem.
 Bij BROESE & COMP., Boekhandelaars te Brsda, is
 van de pers gekomen en alom verzonden:
 I. G. Dorn Seiffen, Handboek der Algemeene Geschiedenis,
 1e. deel. (Oostersche Volken). f 1.40

II. Handleiding tot de Algemeene Geschiede-
 nis voor het onderwijs in de Gymnasien; derde stukje, (Ro-
 meinen). - 0.50

III. ZEVENTIG JARIG PELGRIMS LEVEN van Ig-
 natius Aurelius Fessler. Eene nalatenschap voor zijne vrien-
 den en vijanden. Uit het Hoogduitsch door W. van Volkom,
 Predikant te Breda, in 2 deelen compleet. Eerste deel, met
 gegraveerden Titel en Vignet, door Veljn. - 1.80

Deze LEVENSGESCHIEDENIS, voor denkende en ware
 hoorschatters van menschkunde en letteren, van eenen Zeven-
 tigtjarigen Grijsaard, die eenen laatste blik vestigt op de laatste
 poopbaan, welke hij onder menigvuldige lotwisseling doorwa-
 delde, zal velen welhouw zijn.

IV. ZES MAANDEEN IN RUSLAND. Brieven, bij ge-
 legenheid der kroonung van Z. M. den Keizer Nicolaas in 1826
 aan X. B. Saintines, door M. Anselot, uit het Fransch, in
 één deel compleet, met fraaije gegraveerden Titel en Vignet,
 door Veljn. - 1.80